Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

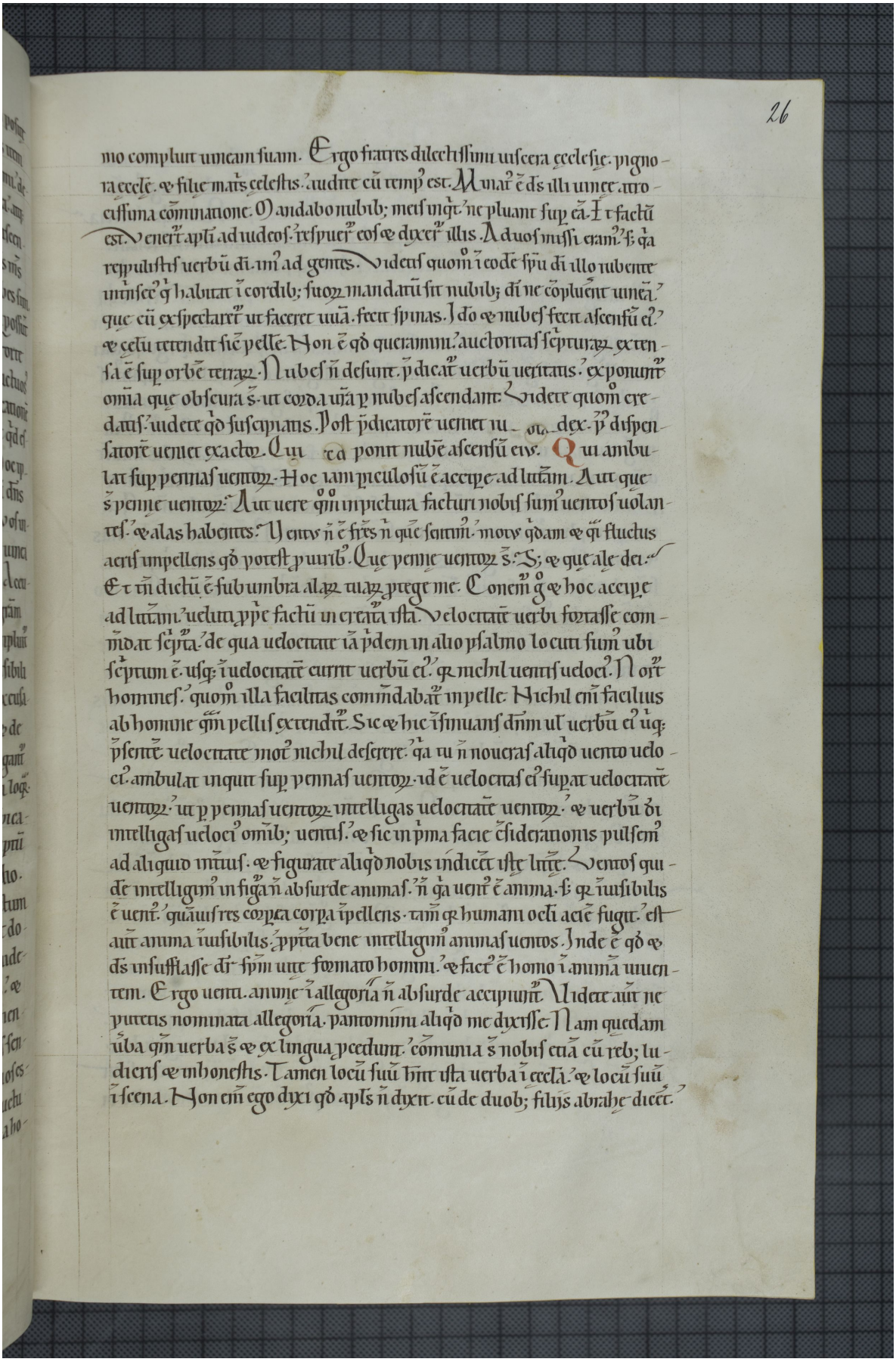

mo complut unicam suam. Ergo fratres dilectissimi uiscera ecclesie. pignora eccle. & filie mris celestis. audire cũ temp̃ est. Minar ẽ ds illi unice arroissima cõmunione. Obnubabo nubib; meis nigr. ne pluant sup eã. Et factũ est. Venerãt apli ad iudeos. respuer̃ eos & dixer̃ illis. Ad uos missi eram. sed qa repulistis uerbũ dei. imꝰ ad gentes. Videns quoꝰ in corde spũ dei illo iubente unusquisq; habitat in cordib; suoꝝ mandauit sit nubib; dí ne cõpluent unde. que cũ exspectarent ut faceret unã. fecit spinas. Ido & nubes fecit ascensũ ei. & celu retendit sicꝫ pelle. Non ẽ qđ quer̃amus. auctoritas scripturaꝝ extensa ẽ sup orbẽ terraꝝ. Nubes n̄ desunt. p̃dicent uerbũ ueritatis. exponunt omia que obscura s. ut corda uãa p nubes ascendant. Videre quoꝰ credamus. uidere qđ suscipiamus. Post p̃dicatorẽ uenit iu- dex. p̃ dispensatorẽ uenit exactor. Qui ea ponit nubẽ ascensũ eius. Qui ambulat sup pennas uentoꝝ. Hoc iam periculosũ ẽ accipere ad laudem. Aut que s pennę uentoꝝ. Aut uere q̃m inpictura facturi nobis sum uentos uolantes. & alas habentes. Ventus n̄ ẽ fres n̄ que somnũ. mouet qđam & qi fluctus aeris impellens qđ potest p uerb̃. Que penne uentoꝝ s. Ps; & que ale dei. Et cũ dictũ ẽ sub umbra alaꝝ tuaꝝ pregere me. Conem̃ q̃ & hoc accipere ad laudem. uelut ppe factũ in creatã ista. Velocitatẽ uerbi fortasse commendat scripta. de qua uelocitate iã p̃dem in alio psalmo locuti sum ubi scriptum ẽ. usq; i uelocitate currit uerbũ ei. qr nichil uenit uelocius. Nonne homines. quoꝝ illa facilitas commendabat inpelle. Nichil enim facilius ab homine q̃m pellis extendit. Sic & hic insinuans dñm ut uerbũ ei ug; psentẽ uelocitate moꝰ nichil deserere. qa tu n̄ noueras aliqđ uento uelocius ambulat inquit sup pennas uentoꝝ. id ẽ uelocitas ei supat uelocitatẽ uentoꝝ. ut p pennas uentoꝝ intelligas uelocitatẽ uentoꝝ. & uerbũ dei intelligas uelocius omib; uentis. & sic in pma facie cõsideranoms pulsem ad aliquid intus. & figurate aliqđ nobis indicet iste liber. Ventos quidem intelligim̃ infigaꝝ n̄ absurde animas. n̄ qa uentꝰ ẽ anima. sed qr inuisibilis ẽ uentꝰ. quãuis res corpea corpa impellens. tam qr humana oculi acie fugit. est autem anima inuisibilis. ppter bene intelligim̃ animas uentos. Inde ẽ qđ & ds insufflasse dr̃ spm uite formato homini. & factꝰ ẽ homo in animã uiuentem. Ergo uenti. animę in allegoria n̄ absurde accipiunt. Videat aũt ne puerilis nominata allegoria. panomium aliqđ me dixisse. Nam quedam uba q̃m uerba s & ex lingua procedunt. communia s nobis cuã cũ reb; iudicis & inhonestis. Tamen locũ suũ hñt ista uerba in eccla. & locũ suũ in scena. Non enim ego dixi qđ apls n̄ dixit. cũ de duob; filiis abrahe dicer̃.